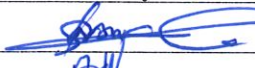
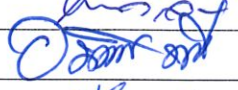
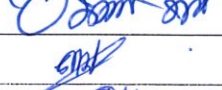
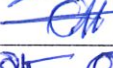
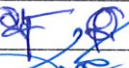

ทะเบียนหนังสือรับ

ที่ อต ๘๓๗๐๑ / ว. ๒๑๔

ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความร่วมมือสำรวจความคิดเห็นการยกร่างข้อบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อผู้รับ	หมายเหตุ
๑	นายสุภาพ ธรเสนา	กำนันตำบลนาแกว้าง		๘๐ ชุด
๒	นายสิทธิพล ศรีเหล่าน้อย	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑		๑๐๐ ชุด
๓	นายกิตติ ทองมี	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓		๑๐๐ ชุด
๔	นายสมชัย ถุกดี	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๔		๖๐ ชุด
๕	นายคณาวุฒิ ทองออน	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕		๖๐ ชุด
๖	นายไพโรจน์ ภูริศรี	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖		๕๕ ชุด
๗	นายอมรินทร์ ทองมี	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗		๖๐ ชุด
๘	นางคำปอง หาญวงศ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๘		๕๐ ชุด
๙	นายอ่อนสี เชียงสาพันธ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙		๕๐ ชุด
๑๐	นายคำมูล ลุสำเริง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๐		๔๐ ชุด
๑๑	นายสมพร สระแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๑		๕๐ ชุด
๑๒	นายยงยุทธ ดันเจริญ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒		๖๐ ชุด

สำเนาฉบับ

ที่ อต ๘๓๗๐๑ / ว. ๒๖๔

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง
๕๙ ม.๙ อ.เมือง จ.อุดรธานี ๔๑๐๐๐

มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความร่วมมือสำรวจความคิดเห็นการยกร่างข้อบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน ท่าน / ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสำรวจความคิดเห็นการยกร่างข้อบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์ จำนวน ฉบับ
๒. ร่างข้อบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน เล่ม
๓. ข้อมูลประกอบการสำรวจความคิดเห็นข้อบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์ฯ จำนวน ฉบับ

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้างจะจัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
นาแกว้าง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อใช้ประกอบกิจการโรงฆ่า
สัตว์ภายในเขตตำบลนาแกว้าง เพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากโรคเนื้อสัตว์ และปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ นั้น

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้างจึงขอความร่วมมือท่านและประชาชนในหมู่บ้าน
ของท่านได้ตอบแบบสำรวจความคิดเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างข้อบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์และการ
จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายมาพร้อมนี้ ในการนี้ องค์การบริหารส่วน
ตำบลนาแกว้างขอความร่วมมือท่านได้รวบรวมแบบสำรวจความคิดเห็นฯ กลับมายังองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง
ภายในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายยุทธนา กองศิลา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง

สำนักปลัดฯ

โทรศัพท์ ๐-๔๒๒๑-๙๖๕๔ ต่อ ๑

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง

เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

คำชี้แจง : วัตถุประสงค์ของการจัดทำแบบสอบถามฉบับนี้เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้างและประชาชนตำบลนาแกว้าง รวมทั้งให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตราร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง เรื่องการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ ตามความคิดเห็นของท่าน

๑. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

๒. อายุ ☐ ไม่เกิน ๓๐ ปี ☐ ๓๑ - ๔๐ ปี ☐ ๔๑ - ๕๐ ปี
☐ ๕๑ - ๖๐ ปี ☐ ๖๑ ปีขึ้นไป

๓. อาชีพ ☐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงานบริษัท
☐ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ☐ รับจ้าง ☐ เกษตรกรรม
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

๔. ที่อยู่ปัจจุบัน ตั้งอยู่ที่..... บ้าน..... ตำบลนาแกว้าง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

๕. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

☐ เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ
☐ เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ยกเว้นข้อ.....
โดยขอให้แก้ไขร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ในข้อ.....ดังนี้

☐ ไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ เพราะ.....

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการจัดเก็บอัตราค่าอากร ค่าธรรมเนียม ค่าบริการโรงฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

☐ เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ
☐ เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ยกเว้นข้อ.....
โดยขอให้แก้ไขร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ในข้อ.....ดังนี้

☐ ไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ เพราะ.....

ขอขอบคุณสำหรับความคิดเห็นดังกล่าวมา ณ โอกาสนี้

(ร่าง)

ข้อบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง

อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

ส่วนที่ ๑

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติ
การควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาแก
อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนากว้าง
เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

โดยเป็นการสมควรกำหนดการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนากว้าง อาศัยอำนาจตาม มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกฎหมาย เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบกับพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนากว้าง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

เหตุผล

เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการควบคุม กำกับ ดูแล ป้องกัน ระวังโรคติดต่อ และเพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคเนื้อสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง

เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตาม มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติ ที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบมาตรา ๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง และโดยอนุมัติของนายอำเภอเมืองอุดรธานี จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือวันที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง ได้ประกาศใช้บังคับเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีใช้สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะโค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว และยังมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหาร หรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ

“ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ตามขั้นตอนจากสัตว์ที่ตายแล้ว เป็นส่วนต่างๆ ที่บริโภคและบริโภคไม่ได้ เพื่อการจำหน่าย

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จำย แจก แลกเปลี่ยน ให้โดยเพื่อประโยชน์ทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ซึ่งครอบครองซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

“โรงพักสัตว์ ” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์ ” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติ ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมาย

“ผู้ได้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์นั้น

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ หรือประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์นั้น

“พนักงานโรงฆ่า” หมายความว่า ผู้ที่ทำงานอยู่โรงฆ่าสัตว์หรือผู้ปฏิบัติงาน

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจาก การประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า โรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ หรือเข้าใช้สอยได้

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่นซึ่งนายกองค้การบริหาร ส่วนตำบลนาแกว้าง แต่งตั้งให้อำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัติ ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์แต่งตั้งให้ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือ พนักงานตรวจโรคสัตว์

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง แต่งตั้งให้ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติหมายความว่า พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“พระราชบัญญัติ” หมายความว่าพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย เนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๕ ให้การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ หรือประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์เป็นกิจการที่ต้องมี การควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมาย ว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใด ที่เข้า ข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เมื่อได้ประกาศและทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ทราบแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หอพัก หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมาย อื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยอันก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้ อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ ๙ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องมีลักษณะอาคารตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นห้องฆ่าสัตว์ต้องเป็นพื้นคอนกรีตหรือวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำ ไม่ดูดกลิ่น ไม่เป็นพิษ ไม่มีรอยแตก ไม่ลื่น พื้นต้องลาดเอียง ไม่มีน้ำขังให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ฝาผนังและเพดานห้องฆ่าสัตว์ให้ใช้วัสดุที่มีผิวเรียบเพื่อป้องกันมิให้เกิดสิ่งสกปรก เกาะติดได้และต้องเป็นวัสดุที่ล้างทำความสะอาดได้ง่ายให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) มีห้องเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้โดยเฉพาะและห้องน้ำ ห้องส้วมต้องแยกออกเป็นสัดส่วนต่างหากให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) มีแสงสว่างทั้งที่เป็นแสงธรรมชาติ และแสงไฟฟ้าเพียงพอไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ โดยไม่ทำให้การมองเห็นสีของเนื้อเปลี่ยนแปลงไปให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) จัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยที่ช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของพื้นที่ห้อง หรืออาจจัดให้มีพัดลมระบายอากาศเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) เครื่องมือที่ติดตั้งประจำที่ที่ต้องติดตั้งให้ห่างจากฝาผนังหรือเพดานอย่างน้อย ๓๐ เซนติเมตร เพื่อความสะดวกต่อการตรวจสอบและทำความสะอาดให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ โรงฆ่าสัตว์ที่พนักงานโรงฆ่า อาจเปราะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉินตามความจำเป็น และเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ และการป้องกันเหตุรำคาญ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณ และประเภทมูลฝอยรวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเองต้องได้รับความเห็นชอบจากพนักงานท้องถิ่น และต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาคว้าง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๑

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาคว้าง เรื่อง การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๖๑

(๔) มีการกำจัดกลิ่นหรือเสียงที่เกิดขึ้นจากโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์ โดยมีให้เป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

(๕) มีระบบระบายน้ำทิ้งที่มีประสิทธิภาพ และห้ามระบายน้ำทิ้งออกจากโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์จนกว่าจะมีการบำบัดน้ำเสีย และห้ามมิให้ทำการระบายน้ำทิ้งลงใน บึง คลอง ลำห้วยสาธารณะ หรือที่สาธารณะประโยชน์จนกว่าจะมีการบำบัดน้ำเสีย และต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนโดยทั่วไป

(๖) ต้องมีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีคุณภาพหรือมีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพและห่างจากอาคารผลิตพอสมควร

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะ ของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(๑) ต้องมีการกำจัดแมลง นก สัตว์ ประเภทฟันแทะ และสัตว์มีพิษทั้งภายใน และบริเวณโรงพักสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๒) ยาฆ่าแมลงจะต้องเป็นชนิดที่กฎหมายให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหาร และใช้อย่างระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้ยาอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๓ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ ดังนี้

(๑) เครื่องมือ อุปกรณ์ โต๊ะ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค ก่อนและหลังปฏิบัติงาน ระหว่างปฏิบัติงานต้องทำความสะอาด

(๒) จัดให้มีการทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์เป็นประจำทุกวัน ประจำสัปดาห์หลังการฆ่าสัตว์ หากพบว่ามีโรคระบาดสัตว์ให้ทำการฆ่าเชื้อโรค และทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ รวมถึงแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และพนักงานท้องถิ่น ทราบทันทีเพื่อป้องกันโรคระบาดสัตว์

(๓) สบู่ สารซักฟอกและสารฆ่าเชื้อโรคต้องเป็นชนิดที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้ใน โรงงาน ผลิตภัณฑ์อาหาร และต้องระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์

(๔) น้ำที่ใช้ล้างซากสัตว์และน้ำแข็งที่ใช้รักษาคุณภาพเนื้อสัตว์ต้องสะอาด ตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดและมีอย่างเพียงพอ

ข้อ ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ และต้องปรับปรุงแก้ไขโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด เพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวง

หมวด ๒

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๗ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของ คนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใด ดำเนินกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตาม ข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการออกใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต โดยยื่นคำขอรับใบอนุญาต ต่อนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตาม ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ต่อนายทะเบียน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๕

การขออนุญาตฆ่าสัตว์

ข้อ ๒๒ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดสัตว์และจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะดำเนินการฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลนากว้างกำหนด ต่อบริษัท ท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานท้องถิ่น ออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือ ให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ดังกล่าวตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลนากว้างกำหนด เว้นแต่การฆ่าเพื่อการส่งออกด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง

ข้อ ๒๓ ผู้เสียอากรตาม ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ไปยัง โรงพักสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ และต้องฆ่าสัตว์นั้นตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ตามข้อ ๒๒ วรรคสอง

ข้อ ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๒๕ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งการและปฏิบัติการตามที่กำหนดไว้ในตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง

ข้อ ๒๗ ในกรณีต่อไปนี้จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด ดังนี้

(๑) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะตามพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีนั้นประกาศเป็นครั้งคราวว่า เป็นท้องที่กักตุน และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่นั้น

(๓) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ

ข้อ ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรคหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ สั่งการ ฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้ ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งพนักงานท้องถิ่น เพื่อคืนเงินอากร ฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ข้อ ๓๐ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้วห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ที่ได้ฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่าเป็นโรคและหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้น เสียทั้งตัว หรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำเป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

ข้อ ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเอง หรือที่มิได้ถูกฆ่าตามข้อบัญญัตินี้ให้นำเนื้อสัตว์ของสัตว์นั้น ซึ่งในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณี มีเหตุสมควรจะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ โดยเสียค่าธรรมเนียม ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็น อาหารได้ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้วจึงให้จำหน่ายได้ ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจโรคเห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารให้นำ ข้อ ๓๐ วรรคสอง มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๒ บรรดาค่าอากร ค่าธรรมเนียม และค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง

ข้อ ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้แจ้งตาม

ข้อ ๒๒

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๙ ต้องระวางโทษปรับตามพระราชบัญญัติกำหนด

ข้อ ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม

ข้อ ๑๙ ต้องระวางโทษปรับตามกฎหมายกำหนด

ข้อ ๓๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๘ หรือข้อ ๓๐ ต้องระวางโทษปรับ

ดังนี้

(๑) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ ปรับตามตามพระราชบัญญัติกำหนดเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า

(๒) ถ้าเป็นสัตว์นอกจากโคหรือกระบือ ปรับตามตามพระราชบัญญัติกำหนดเรียงตาม

รายตัวสัตว์ที่ฆ่า

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายยุทธนา กองศิลา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

(๑) อากรการฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ	๒๐	บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕	บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕	บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
(ฉ) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท

(๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ	๒๐	บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕	บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕	บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
(ฉ) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(ข) การต่อใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต		
(ค) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาต		
(ง) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท

ข้อมูลประกอบการสำรวจความคิดเห็นข้อบัญญัติ
การควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์พ.ศ.๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลนาแกว้าง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

อากรการฆ่าสัตว์

ประวัติความเป็นมา

ในสมัยก่อนประเทศไทยเกิดภาวะขาดแคลนเนื้อสัตว์ ทำให้ราคาเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้น อีกทั้งยังขาดมาตรฐานการควบคุม และขาดการตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ ส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ดังนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้จัดทำพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างระบบควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย ต่อมาได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เข้ากับสภาพปัจจุบันของประเทศไทย จึงเป็นที่มาของพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ (พระราชบัญญัติฯ)

ทำไมต้องมีการจัดเก็บอากรการฆ่าสัตว์

เนื่องจากรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดการควบคุม และตรวจสอบมาตรฐานของโรงฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ รวมถึงการที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) และต้องปฏิบัติตามข้อตกลงของ WTO เกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์เกษตร รัฐบาลจึงได้ยกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวขึ้นมา ซึ่งกำหนดให้มีการจัดเก็บอากรการฆ่าสัตว์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมปริมาณและคุณภาพของการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ เพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

อากรการฆ่าสัตว์คืออะไร

อากรการฆ่าสัตว์คือภาษีที่จัดเก็บจากผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยกำหนดให้ชำระภาษีผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ทั้งนี้ ชนิดสัตว์ที่ต้องเสียอากรการฆ่าสัตว์ ได้แก่ โค กระบือ สุกร นกกระทาไก่เทศ แพะ แกะ ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงภายใต้พระราชบัญญัติฯ

ใครมีหน้าที่จัดเก็บภาษี

อปท. มีหน้าที่ในการจัดเก็บอากรการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ เพื่อเป็นรายได้ และผลประโยชน์ของอปท. ของพื้นที่นั้น ๆ

ใครต้องเป็นผู้เสียภาษี

ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อบริโภคหรือจำหน่าย มีหน้าที่ต้องเสียอากรการฆ่าสัตว์ตาม (มาตรา ๓๑) ของพระราชบัญญัติฯ โดยให้แจ้งชนิด จำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ วันเวลาที่ฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่ออปท. หากเป็นการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก ให้นำหลักฐานเบื้องต้นแจ้งต่ออปท. จากนั้นให้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่พระราชบัญญัติฯ กำหนดไว้ ดังนี้

อัตราการจัดเก็บอากรการฆ่าสัตว์

๑.๑) อากรการฆ่าสัตว์

๑.๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

ชนิดสัตว์	ตัว	
	จำนวนเงิน	หน่วย
โค	๒๐	บาท
กระบือ	๒๕	บาท
สุกรหรือนกกระทา	๑๕	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	๑๐	บาท
แพะหรือแกะ	๑๐	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๒๐	บาท

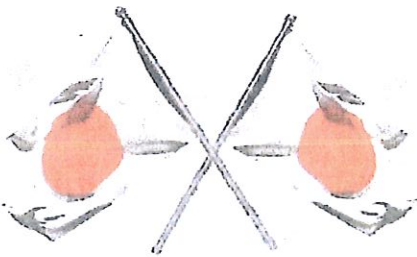
กำหนดวันยกเว้นการฆ่าสัตว์

ทั้งนี้ การฆ่าสัตว์มีการจำกัด ไม่สามารถทำการฆ่าสัตว์ได้ทุกวัน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เรื่อง กำหนดวันสำคัญและวันที่ต้องหยุดทำการฆ่าสัตว์ ซึ่งมีกำหนดการ ดังนี้

๑. วันโกนหรือก่อนวันพระ ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.
๒. วันพระ ตั้งแต่เวลา ๐๐.๐๑ - ๒๔.๐๐ น.
๓. วันเข้าพรรษา ตั้งแต่เวลา ๐๐.๐๑ - ๒๔.๐๐ น.
๔. วันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ตั้งแต่เวลา ๐๐.๐๑ - ๒๔.๐๐ น.

ในประกาศนี้มีเพียงสัตว์ปีกที่ไม่ได้รับการยกเว้นการฆ่า

ประโยชน์ของการจัดเก็บภาษีอากรการฆ่าสัตว์

ผู้บริโภคชาวไทยและชาวต่างชาติต่างก็ได้รับผลประโยชน์ในด้านการบริโภคเนื้อสัตว์ที่ผ่านการรับรองจากโรงฆ่าสัตว์ ทั้งนี้พระราชบัญญัติฯ ยังได้สร้างกระบวนการผลิตเนื้อสัตว์ภายในประเทศให้ถูกสุขอนามัย และมีมาตรฐานกระบวนการผลิตเดียวกัน ส่วนภาษีที่เป็นรายได้ของ อปท. ซึ่งจัดเก็บจากโรงฆ่าสัตว์ รายได้ส่วนนี้จะถูกนำไปใช้พัฒนาพื้นที่สาธารณะและทะนุบำรุงเศรษฐกิจของท้องถิ่นนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป

พระราชบัญญัติฯ ถูกสร้างขึ้นเพื่อควบคุมกระบวนการฆ่าสัตว์ภายในประเทศและการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ซึ่งส่งผลให้เกิดมาตรฐานเดียวกันในกระบวนการผลิตเนื้อสัตว์ให้ถูกสุขอนามัย และเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ภายใต้อาณัติของสภามหาวิทยาลัยและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป อาจต้องมีการพิจารณาการปรับปรุงเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน เช่น การปรับปรุงกฎระเบียบและกระบวนการดำเนินงานในโรงฆ่าสัตว์ เป็นต้น